

РЕШЕНИЕ

№ 4426

гр. София, 14.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 20.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3731** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Е. А. П. против решение № ЗНС-01-1/14.04.2011 г. изпълнителния директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средни предприятия /ИАНМСП/, с което проектното предложение на търговското дружество по процедура BG161PO003-2.1.08 „Покриване на международно признати стандарти” по Приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 е отхвърлено на етап допустимост на кандидатите и проектните предложения. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради нарушение на материалния закон. Обосновават се съображения за неправилност на констатацията на административния орган, че предоставената от дружеството информация в Декларация за държавни помощи е невярна. Твърди се, че получената по договор № ESF-2101-01-01005 по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/07/2.1-01 „Квалификационни услуги и обучение на заети лица”, безвъзмездна помощ е разпределена между работодателите-бенефициенти, а стойността на [фирма] е равна на нула. Претендира се отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за

неоснователност на жалбата. Обосновава доводи, че при подаване на проектното си предложение жалбоподателят е представил Декларация за държавни помощи, в която е декларира, че не е получавал държавни помощи. Твърди, че декларираната информация е невярна, доколкото е установено, че [фирма] е получило държавна помощ по договор № ESF-2101-01-01005 по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/07/2.1-01 „Квалификационни услуги и обучение на заети лица”, която помощ представлява минимална помощ по смисъла на Регламент (ЕС) № 1998/2006 и е подлежала на деклариране. Подробни доводи излага в депозираните по делото писмени бележки и моли да бъде оставена без уважение жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е решение № ЗНС-01-1/14.04.2011 г. изпълнителния директор на ИАНМСП в частта му по т. IV, в която е обективизирано волеизявлението на административния орган по одобряване на списъка с отхвърлените проектни предложения и основанието за отхвърлянето им по процедура BG161PO003-2.1.08 „Покриване на международно признати стандарти” по Приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013. В одобреното Приложение № 2Б „Списък на проектите предложения, които не отговарят на изискванията за допустимост на кандидатите и проектите дейности” под № 84 фигурира предложението на [фирма] с наименование „Разширяване на обхвата на СУК, консултации и инвестиции в ИКТ за управление и сигурност на информацията и сертификацията по ISO 27001”.

По делото не се спори, че решението на изпълнителния директор на ИАНМСП в оспорената му част притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, доколкото представлява волеизявление на административен орган, направено въз основа и в изпълнение на закона, при осъществяване на дейност на изпълнителната власт.

За да е допустима жалбата е необходимо, освен оспорения акт да е административен и да подлежи на оспорване по съдебен ред, жалбоподателят да има правен интерес от оспорването му. В случая по отношение на [фирма] е налице правен интерес от оспорване на решението на изпълнителния директор на ИАНМСП, тъй като е налице пряко и лично засягане на неговите права и законни интереси като участник в процедурата по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, чрез отстраняване на неговото проектно предложение на етап допустимост.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира жалбата за допустима като подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството пред административния орган се е развило в рамките на открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване по процедура BG161PO003-2.1.08 „Покриване на международно признати стандарти” по Приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на

благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013. Жалбоподателят е подал проектно предложение за участие в процедурата с наименование „Разширяване на обхвата на СУК, консултации и инвестиции в ИКТ за управление и сигурност на информацията и сертификацията по ISO 27001”, към което е приложил изискуемите се съобразно Постановление № 121/2007 г. и Критериите за оценка на проектните предложения документи. Сред представените от търговското дружество документи е и Декларацията за получени държавни помощи /Приложение Д към формуляра за кандидатстване/, в която представителят на търговското дружество е декларира, че представляваното от него предприятие не е получавало финансиране, имащо характера на държавна помощ, не е получавало минимална помощ и не е получател на помощ, която е обявена за незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар, по която не е изпълнено разпореждане за възстановяването ѝ.

Видно от Доклада на Оценителната комисия, одобрен с оспореното решение, проектното предложение на жалбоподателя е отстранено от участие на етап „Оценка на допустимостта на кандидатите и проектните дейности” поради несъответствие по т. 13 от Критериите за извършване на оценка на допустимостта на кандидата, описани в Приложение 3 „Критерии методика за оценка на проектните предложения”. Като фактическо основание за отстраняването, Оценителната комисия е посочила, че кандидатът е представил невярна информация по отношение на декларираните обстоятелства в Декларацията за държавни помощи.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

Процедурите за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС са определени в ПМС №121/31.05.2007 г. /Обн., ДВ, бр.45 от 8.06.007г./

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ПМС №121/2007 г., всички подадени в срок проектни предложения се оценяват в съответствие с критериите, описани в Насоките за кандидатстване. Оценката се документира чрез попълване на оценителни таблици. Оценките на проектните предложения по схемата включва три етапа: оценка на административно съответствие, оценка на допустимостта и техническа и финансова оценка. Оценката на проектните предложения се осъществява от нарочно назначена Оценителна комисия, която обективира оценителната процедура, включваща оценка за административно съответствие, оценка за допустимост и техническа и финансова оценка, в Оценителен доклад с приложенията, посочени в чл. 25, ал. 1 от ПМС №121/2007 г., част от които приложения, са списъците на проектните предложения, предлагани за финансиране и тези от тях, които Оценителната комисия предлага да не бъдат финансирани, както и становището по постъпилите възражения на кандидатите. След получаване на доклада на Оценителната комисия, ръководителят на Договарящия орган взема мотивирано решение за одобряването му, връщането или отхвърлянето му. Решението, с което се одобрява доклада на Оценителната комисия е решение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ и съдържа три категории списъци: на одобрените за финансиране проектни предложения; проектни предложения, които са преминали успешно оценката, но за които не е достигнало финансиране /резервни/ и на отхвърлените проектни предложения и основанието за отхвърлянето им - чл. 27, ал. 1 и чл. 28, ал.1 от ПМС №121/2007г.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства, съставляващи

административната преписка по издаване на оспорения административен акт и обективиращи провеждането на процедурата по ПМС № 121/2007 г., настоящият съдебен състав намира, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществения, които да имат за последица незаконосъобразност на оспореното решение.

Нормата на чл. 27, ал. 1 от ПМС № 121/2007 г. изисква ръководителя на Договарящия орган, независимо от това, кое от правомощията си по т. 1-т. 3 на ал. 1 ще упражни, да се произнесе с мотивирано решение. Мотивирането на един административен акт, какъвто характер безспорно се установи, че притежава решението, означава излагане на фактическите и правните основания за неговото издаване.

Като фактическо основание за отстраняването на [фирма] в оспореното решение /т. 84 от Приложение № 2Б „Списък на проектните предложения, които не отговарят на изискванията за допустимост на кандидатите и проектните дейности”/ е посочено, че кандидатът е представил невярна информация по отношение на декларираните обстоятелства в Декларацията за държавни помощи.

В Декларацията за получени държавни помощи /Приложение Д/ към формуляра за кандидатстване, представителят на търговското дружество е декларирал, че представляваното от него предприятие не е получавало финансиране, имащо характера на държавна помощ, не е получавало минимална помощ и не е получател на помощ, която е обявена за незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар, по която не е изпълнено разпореждане за възстановяването ѝ.

Въз основа на писмените доказателства, съставени в процедурата от Оценителната комисия и предвид възможността мотивите към административния акт да бъдат изложени в документите предхождащи неговото издаване, се установява, че административният орган счита за невярна информацията, че кандидатът не е получавал финансиране, имащо характера на държавна помощ.

По делото не се спори, че [фирма] е страна по договор № ESF-2101-01-01005 по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/07/2.1-01 „Квалификационни услуги и обучение на заети лица”.

Изложените в жалбата доводи, обосновават извод за наличието на спор, доколко търговското дружество се явява бенефициент на безвъзмездната помощ по този договор, тъй като след неговото сключване същата е била разпределена между партньорите му със споразумение от 20.05.2008 г.

Видно от приетото като доказателство по делото, писмо изх. № 4702/0059 от 28.01.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, съдържанието, на което като официален документ не е оспорено от жалбоподателя, [фирма] е сключило договор № ESF-2101-01-01005 по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/07/2.1-01 „Квалификационни услуги и обучение на заети лица” в качеството му на бенефициент на безвъзмездна финансова помощ, която представлява минимална помощ по Регламент (ЕС) №1998 /2006. В чл. 1.6 от Общите условия на договора изрично е записано, че „Бенефициентът и договарящия орган са единствените страни (наричани за краткост „страните”). Договарящият орган не признава съществуването на договорна връзка между него и партньорите или изпълнителите на Бенефициента. Само Бенефициентът е отговорен пред договарящия орган за изпълнение на проекта.”

Цитираната клауза в договора определя [фирма] като бенефициент на безвъзмездната

финансова помощ по договора.

В чл. 6 от договора, озаглавен „Партньори” като единствен партньор на бенефициента е посочено търговското дружество [фирма]. С оглед на това и одобрения бюджет е разпределен единствено между бенефициента и вписания в договора партньор. В чл. 6 от договора не е вписано търговското дружество [фирма], което по силата на сключеното на 20.05.2008 г., след подписване на договора, споразумение е получило финансиране.

По силата на приложимия Регламент (ЕС) №1998 /2006 „минималната помощ се счита за предоставена в момента, когато на предприятието бъде предоставено в съответствие с националния правен режим, юридическото право на получаване на помощта”, т.е. в момента на сключване на договора. Ето защо, неоснователни се явяват доводите, изложени в жалбата, че [фирма] не е получавало финансиране, тъй като безвъзмездната помощ, получена по договор с Агенцията по заетостта е разпределена между [фирма] и [фирма], а стойността на [фирма] е равна на нула. По силата на договор № ESF-2101-01-01005 по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/07/2.1-01 „Квалификационни услуги и обучение на заети лица” търговското дружество е получател на безвъзмездна финансова помощ, поради което и недеklarирането на това обстоятелство е основание за отстраняването на кандидата от процедурата.

Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ПМС 121/2007 г. във връзка с чл. 94, б. „б” от Регламент № 1605/2002 г. установява правилото, че безвъзмездна финансова помощ не може да получи кандидат, който към момента на кандидатстване попада в някоя от категориите, определени в посочената правна уредба от регламента, съгласно която договори на могат да се възлагат на кандидати, които са виновни за представяне на документи с невярно съдържание при осигуряване на информацията, поискана от Договарящия орган като условие за участие в процедурата за неговото сключване.

Проектното предложение на [фирма] не съответства на т. 13, б. „и” от Раздел II от Приложение № 3 „Критерии и методика за оценка на допустимостта на проектните предложения”, тъй като в подадената от представителя на търговското дружество Декларацията за получени държавни помощи /Приложение Д към формуляра за кандидатстване/ не е отразена получената по договор № ESF-2101-01-01005 по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”, схема за безвъзмездна финансова помощ BG051PO001/07/2.1-01 „Квалификационни услуги и обучение на заети лица” безвъзмездна финансова помощ.

Предвид изложеното, решението на изпълнителния директор на ИАНМСП в оспорената му част по т. IV, Приложение № 2Б „Списък на проектните предложения, които не отговарят на изискванията за допустимост на кандидатите и проектните дейности” /т. 84/ като съответно на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Е. А. П. против

решение № ЗНС-01-1/14.04.2011 г. изпълнителния директор на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средни предприятия /ИАНМСП/, с което проектното предложение на търговското дружество по процедура BG161PO003-2.1.08 „Покриване на международно признати стандарти” по Приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда” на Оперативна програма „Развитие на конкурентоспособността на българската икономика” 2007-2013 е отхвърлено на етап допустимост на кандидатите и проектните предложения.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Е. А. П. да заплати на Изпълнителната агенция за насърчаване на малките и средни предприятия разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: